دعا چگونه با خدا ارتباط برقرار می کند؟

برای فهمیدن ماهیت ارتباط خدا با ما، و ما با خدا، باید با چند اصل کلیدی آغاز کنیم. اول اینکه خدا جز حقیقت بر زبان نمی آورد. او هرگز دروغ نمی گوید و هرگز فریبکار نیست. ایوب فصل ۳۴ آیه ۱۲ می گوید، «براستی که خدای قادر مطلق، بدی و بی‌انصافی نمی‌کند». اصل دوم این است که کتاب مقدس کلام خود خداست. واژه یونانی graphe که معادل واژه "کتاب مقدس" یا "نوشته های مقدس" است، ۵۱ بار در عهد جدید بکار رفته و اشاره به نوشته های عهد قدیم دارد. پولس در دوم تیموتائوس فصل ۳ آیه ۱۶ اظهار می دارد که این کلمات « بازدم خدا» هستند. واژه graphe درباره عهد جدید نیز بکار رفته است، و این را در دوم پطرس فصل ۳ آیه ۱۶ می بینیم که رساله ها (نامه های) پولس را جزء کتاب مقدس برمی شمارد و همینطور پولس در اول تیموتائوس فصل ۵ آیه ۱۸، سخنان عیسی در لوقا فصل ۱۰ ایه ۷ را نقل و قول می کند و آنها را جزء کتاب مقدس محسوب می دارد. بنابراین، وقتی نوشته های عهد جدید را در طبقه «کتاب مقدس» قرار می دهیم، آنگاه درست است که دوم تیموتائوس فصل ۳ ایه ۱۶ را درباره نوشته های عهد جدید نیز بکار ببریم و بگوییم که آن نوشته های نیز همان خصوصیاتی را دارد که پولس به «تمامی نوشته های کتاب مقدس» منسوب می کند: که «نفس خداست،» و کلماتش همان کلمات خداست.

این اطلاعات چه ارتباطی به موضوع دعا دارد؟ اکنون که به اثبات رساندیم که خدا تنها حقیقت را می گوید و اینکه کتاب مقدس همان کلام خداست، می توانیم به طور منطقی به دو نتیجه گیری در خصوص ارتباط با خدا برسیم. اول اینکه، از آنجاییکه کتاب مقدس می گوید خدا صدای انسان را می شنود (مزامیر فصل ۱۷ آیه ۶، اشعیا فصل ۷۷ آیه ۱؛ اشعیا فصل ۳۸ آیه ۵)، انسان می تواند اعتماد کند که وقتی در یک رابطه درست با خدا قرار دارد و با خدا سخن می گوید، خدا صدایش را خواهد شنید. دوم، از آنجاییکه کتاب مقدس، کلام خداست، انسان می تواند اعتماد کند که وقتی در رابطه درست با خداست و کتاب مقدس را می خواند، در حال شنیدن کلام گفته شده خدا می باشد. رابطه درست با خدا که برای برقراری ارتباط سالم بین خدا و انسان ضروری است، به سه روش نمایان می شود. اولین روش، بازگشت از گناه، یا توبه است. به طور مثال، مزامیر فصل ۲۷ آیه ۹ استدعای داوود برای خداست که خدا صدایش را بشنود و در خشم از او رویگردان نشود. از این آیه متوجه می شویم که خدا روی خود را از گناه انسان می بر می گرداند و گناه مانع برقراری ارتباط بین خدا و انسان می شود. نمونه دیگر در اشعیا فصل ۵۹ آیه ۲ دیده می شود که اشعیا به مردم می گوید، «اما گناهان شما باعث شده او با شما قطع رابطه کند و دعاهای شما را جواب ندهد». پس، وقتی گناه اعتراف نشده ای در زندگی ما وجود داشته باشد، مانع برقراری ارتباط با خدا خواهد شد.

همچنین برای ارتباط با خدا، نیاز به قلبی فروتن است. خدا این سخنان را در اشعیا فصل ۶۶ آیه ۲ می گوید، «دست من تمام این هستی را آفریده است. من نزد کسی ساکن می‌شوم که فروتن و توبه‌کار است و از کلام من می‌ترسد». سومین مرود، زندگی پاک و پرهیزکارانه است. این جنبه مثبت رویگردانی از گناه است و به طور خاص در دعای اثربخش خود را نشان می دهد. یعقوب فصل ۵ آیه ۱۶ می گوید، « نزد یکدیگر به گناهان خود اعتراف نمایید و برای یکدیگر دعا کنید تا شفا یابید. دعای صادقانهٔ مرد

درستکار، قدرت و تأثیر شگفت‌انگیز دارد».

صحبت ما با خدا ممکن است زبانی باشد، ممکن است در افکارمان باشد و یا نوشتاری باشد. می توانیم اطمینان بیابیم که او ما را می شنود و اینکه روح القدس به ما کمک خواهد کرد که آنچه را که باید، دعا کنیم. رومیان فصل ۸ آیه ۲۶ می گوید، «به این وسیله، یعنی بوسیلهٔ ایمان ما، روح خدا ما را در مشکلات زندگی و در دعاهایمان یاری می‌دهد، زیرا ما حتی نمی‌دانیم چگونه و برای چه باید دعا کنیم. اما روح خدا با چنان احساس عمیقی از جانب ما دعا می‌کند که با کلمات قابل توصیف نیست ». در خصوص شیوه ارتباط خدا با ما، باید در درجه اول دنبال این باشیم که خدا با ما از طریق کتاب مقدس صحبت کند، و به دنبال این نباشیم که خدا همیشه افکار را مستقیما در ذهنمان بگذارد تا ما را برای اقدامات یا تصمیمات بخصوص هدایت کند. به خاطر استعدادی که در فریب دادن خودمان داریم، حکیمانه نیست این عقیده را بپذیریم که هر فکری که وارد ذهنمان می شود، از طرف خداست. گاهی اوقات، خدا در خصوص مسائل خاصی در زندگیمان، مستقیماً از طریق کتاب مقدس با ما صحبت نمی کند، و این می تواند وسوسه به ظاهر موجهی باشد که به دنبال مکاشفات فرا کتاب مقدسی در آن موارد باشیم. اما، در چنین مواقعی، حکیمانه ترین کار این است که — به منظور پرهیز از گذاشتن کلمات در دهان خدا و یا قرار دادن خود در معرض فریب – با ارجاع به اصول کتاب مقدسی که خدا به ما داده است، جواب را پیدا کنیم.

همچنین توصیه می شود که به طور جدی برای حکمت دعا کنیم تا به نتیجه گیریهای درستی برسیم، زیرا او وعده داده که حکمت را به تمام کسانی که بطلبند، عطا می کند. «اما اگر کسی از شما طالب حکمت و فهم برای درک اراده و خواست خداست، باید دعا کند و آن را از خدا بخواهد؛ زیرا خدا خرد و حکمت را به هر که از او درخواست کند، سخاوتمندانه عطا می‌فرماید بدون اینکه او را سرزنش نماید» (یعقوب فصل ۱ آیه ۵). دعا چگونه با خدا ارتباط برقرار می کند؟ دعا گفتگوی قلبی ما با پدر آسمانی است، و در مقابل، خدا از طریق کلامش با ما صحبت می کند و بوسیله روح القدسش ما را هدایت می کند.